

Opplagg for ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

Johannes Døperens fødsel (24. juni)

Evangelium: Luk. 1, 57-66. 80

For Elisabet kom nå tiden da hun skulle føde, og hun brakte til verden en sønn. Og alle hennes naboer og slektninger tok del i hennes glede, da de fikk høre hvor stort et miskunn Herren hadde vist henne. Så på den åttende dag, da de kom for å omskjære gutten, ville de kalle ham Sakarias etter faren. Men hans mor svarte: «Nei, han skal hete Johannes.» De innvendte: «Men det er jo ingen i din slekt som heter så!» og med tegn bad de faren la dem vite hva han ville gutten skulle hete. Da bad han om en tavle og skrev, til alles undring: «Johannes er hans navn.» Og straks ble hans munn åpnet og hans tungebånd løst, og han priste Gud. Frykt og age grep alle som bodde der omkring, og snart ble disse hendelsene fortalt videre, ut over fjellbygdene i hele Judea. De gikk dypt i hjertet på alle som hørte om dem, og folk undret seg på hva dette barnet vel skulle bli til. Og sant var det at Herren holdt sin hånd over ham. Men gutten vokste opp og ble full av åndskraft. Han holdt til i ødemarken, inntil den tid kom da han skulle stå frem for Israel.

Øvrige lesninger: Jes. 49, 1-6, Apg 13, 22-26

Refleksjon og hovedbudskap

Evangeliet forteller om en rettskaffen og god mann; Johannes, som ved sitt vesen og sine gjerninger ga menneskene en tydelig pekepinn om frelseren som skulle komme. Han er et eksempel for oss når vi skal være vitner om Guds frelsesverk.

Til fordypning:

Side om Johannes døperen på katolsk.no: <http://www.katolsk.no/biografier/historisk/doeperen>

Til egen indre forberedelse: Hvilke tegn til Messias, frelseren har vi sett i våre liv? Hvilke var troverdige og hvorfor?

Forberedelser:

Vi har stilt opp stoler, eller ryddet plass på gulvet slik at vi kan sitte i en liten halvsirkel og pyntet et lite bordalter med en duk i den liturgiske fargen hvit. To lys, Bibel, et ikon eller krusifiks står på alteret.

Flanellografen er satt frem.

Eventuelt:

En liten tavle og et krittstykke, eventuelt et ark og en tusjpenn. En dukke i et lite teppe. Et kompass.

Barnas egen bok om helgener har et kapittel om Johannes Døperen. St Olav forlag. Barnas Bibel av Anne de Vries.

1. Innledning/åpning

Vi åpner som vanlig med å gjøre korsets tegn. Vi tenner lysene og synger *La oss vandre i lyset*. Lederen sier: I dag skal vi høre om døperen Johannes. Han ble kalt døperen fordi det var han som døypte Jesus. Vi skal høre hvorfor han fikk navnet Johannes.

Vi tegner kors på panne, munn og hjerte mens barna sier henholdsvis: «tenke og forstå» (pannen), «fortelle andre» (munnen) og «gjemme det i hjertet» (hjertet). De første gangene forklares dette hver gang, siden av og til. Vi synger halleluja eller sier det sammen i kor. Eventuelt kan sangen «Her er mitt øre» synges.

Gjenfortell evangeliet.

Flanellograf kan brukes her. Men Barnas Bibel har et kapittel som heter «en mann som fikk et godt budskap», som egner seg godt til høytlesning og gjengir dagens evangelium og litt til. Eventuelt kan tavlen, krittet og dukken brukes når fortellingen leses, ved at man tar frem dukken som er pakket inn i et teppe som en baby og bærer ham i armene som Elisabeth gjorde. Når fortellingen kommer til den delen der Sakarias skriver på tavlen, tar lederen krittet og skriver Johannes på sin tavle.

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

Vi har hørt om den gangen Johannes var baby og hvordan han fikk navnet sitt. Alle her inne har et navn som foreldrene har valgt. Noen av dere heter kanskje det samme som noen andre i slekten, kanskje som besteforeldrene? Det navnet som Elisabeth ga til barnet sitt, Johannes, fikk han for å vise at Gud hadde en helt spesiell plan for ham. Vet noen hva det var? Johannes var tremeningen til Jesus, men det var ikke det som var det spesielle. Det spesielle var at han skulle være en veiviser for Jesus og lede folk til ham.

Johannes var som et kompass. Ta frem kompasset og vis barna hvordan det virker. Nålen i et kompass peker trofast mot nord og viser riktig vei, tvers gjennom tåke og selv om det er regn, høy snø, om vi er i jungelen eller ute på havet. Selv om vi ikke kan se hvor veien går peker kompassnålen mot nord slik at vi vet hvor vi skal. Johannes så etter det som var sant og godt, rettferdighet, fred og kjærlighet. Folk strømmet til ham, for de skjønnte at det han viste dem var sant og riktig, uten at han behøvde å si noe. Han viste dem at Jesus er Guds sønn, frelseren som de hadde ventet så lenge på.

Hvis vi kjenner etter, merker vi det på oss når noe er sant og riktig og godt. Vi mennesker er skapt slik at vi ligner litt på Gud som er kjærlighet og godhet. Derfor kjenner vi det gode igjen. Når vi gjør gode ting kjenner vi på oss at det er riktig. Når vi gjør ting mot andre som ikke er bra, kjenner vi det også. Vi har liksom et kompass inne i oss, som forteller oss hva som er riktig å gjøre, hvis vi husker på å lytte og kjenne godt etter. Da kan vi være veivisere for andre, for dem som har glemt å kjenne godt etter. De som på en måte har gått seg vill og ikke finner

veien, hva som er godt og riktig. Da kan vi være kompass for dem.

Vi leser deler av evangeliet til slutt. Alle sitter med hendene i fanget, klare til å åpne boken.

Kanskje to store barn kan komme fram og holde to lys ved siden av den som leser, som ministranter. Vi venter til det blir helt stille, så åpner lederen bibelen, og da kan alle barna åpne sin «bibel» (hendene sine) som en bok. Hendene skal være åpne helt til lederen har lest ferdig.

Når lederen lukker boken, kan barna også lukke hendene sine, og folde dem til bønn, og vi ber velsignelsen sammen: Velsign oss Gud Fader, velsign oss Guds sønn, velsign oss Gud, du Hellige Ånd.

3. Sang

Jeg løfter mine øyne opp til fjellene (*Adoremus*,

189) La oss vandre i lyset (*Lov Herren*, 741)

Her er mitt øre (*Barnesalmeboka*, 171)

4. Andre punkter som kan tas med

Leken «Hermegåsa» kan brukes for å illustrere det å følge en veiviser.

Vi kan snakke om det å døpe. I dåpen får vi et navn. Slik som Johannes fikk sitt navn. Mange av oss har fått et helgennavn. Johannes er en slik helgen. Helgener er mennesker som oss, men de har gjort noe stort og godt til tjeneste for Gud. Vi har fått navn etter disse helgenene for at vi skal prøve å «herme» etter dem, prøve å ligne litt på dem. Slik kan vi trene oss på å gjøre det gode, helgenene er vevisere for oss, akkurat som Johannes.

Avslutning

Vi avslutter med å synge en sang. Deretter gjør vi korsets tegn og ber:

Kjære Gud, Hjelp oss å være som Johannes, slik at vi kan vise veien til Gud. Amen.

Rydd sammen og gå rolig inn i kirkerommet igjen.